

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж2 275/21
3.6.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Марије Терзић, председника већа, Невенке Ромчевић и Јелене Стојилковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., ул. ... бр. ..., кога заступа Јелена Мијаиловић-Николић, адвокат из Београда, Булевар Зорана Ђинђића бр. 135/1, против туженог ББ из ..., бр. ..., кога заступа Славица Ковачевић, адвокат из Земуна, Велики трг бр. 3, ради измене одлуке о висини издржавања, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Другог основног суда у Београду П2 бр. 1120/19 од 21.01.2021. године, која је исправљена решењем истог суда П2 1120/19 од 02.04.2021. године, у седници већа одржаној дана 3.6.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Другог основног суда у Београду П2 1120/19 од 21.01.2021. године, која је исправљена решењем истог суда П2 1120/19 од 02.04.2021. године, у ставу другом и трећем изреке тако што се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужени ББ из ... да тужиоцу АА из ...а на име свог доприноса за издржавање плаћа месечно износ од по још 2.000,00 динара месечно и то сваког првог до петог у месецу за текући месец почев од 27.06.2019. године, као дана подношења тужбе па убудуће, док за то постоје законски разлози или док ова пресуда не буде измењена, уплатом на рачун тужиоца који је отворен код “Комерцијалне банке” бр. Рачуна и да износ од 15.000,00 динара досуђен ставом првим изреке пресуде плаћа почев од 27.06.2019. године, као дана подношења тужбе до 20.01.2021. године, док се у преосталом делу става првом изреке, за износ од још 13.000,00 динара, тужбени захтев **ОДБИЈА**, као неоснован и овом пресудом се мења пресуда Основног суда у Нишу 5П2 1346/14 од 17.04.2015. године у ставу првом изреке, док у преосталом делу пресуда остаје неизмењена.

ПОТВРЂУЈЕ СЕ решење о трошковима поступка садржано у ставу четвртом изреке пресуде Другог основног суда у Београду П2 1120/19 од 21.01.2021. године, која је исправљена решењем истог суда П2 1120/19 од 02.04.2021. године а жалба тужиоца

у том делу **ОДБИЈА**, као неоснована.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом која је исправљена решењем истог суда од 02.04.2021. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да на име свог дела доприноса за издржавање тужиоца плаћа месечно износ од 15.000,00 динара и то сваког првог до петог у месецу за текући месец почев од 21.02.2021. године, као дана пресуђења, па убудуће, док за то постоје законски разлози или одлука не буде измењена, уплатом на рачун тужиоца ближе одређен у том ставу. Ставом другим изреке, преко досуђених 15.000,00 динара до тражених 30.000,00 динара, као и за период од 27.06.2019. године, као дана подношења тужбе до 21.01.2021. године као дана пресуђења, тужбени захтев тужиоца је одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, одлучено је да се мења пресуда Основног суда у Нишу 5П2 1346/14 од 17.04.2015. године у ставу првом изреке, док у преосталом делу пресуда остаје неизмењена. Ставом четвртим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио тужилац побијајући је у одбијајућем делу и ставовима трећем и четвртном изреке, како то произилази из садржаја жалбе, из свих законских разлога.

Тужени је дао одговор на жалбу.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 386 ЗПП ("Сл. гласник РС", бр. 72/11...18/20) у вези са чланом 202 Породичног закона Републике Србије, Апелациони суд у Београду је нашао да је жалба делимично основана.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1-3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које повреде другостепени суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном пресудом Основног суда у Нишу П2 1346/14 од 17.04.2015. године, делимично усвојен тужбени захтев тада мал. АА па је обавезан тужени да на име доприноса за издржавање тужиоца плаћа месечно износ од 7.000,00 динара почев од 25.10.2013. године, као дана подношења тужбе, па убудуће. У време доношења ове одлуке тужилац је био малолетан (тужилац је рођен ... године), био је ученик средње школе и живео је са мајком и сестром у ... у стану у ул. ... бр. ..., власништво туженог, по основу права становања које је установљено правноснажном пресудом од 03.11.2015. године у његову корист и корист мајке, као законског заступника, која врши самостално родитељско право.

Сада је тужилац пунолетан, студент је ВВ, студије је уписао школске 2017/2018. године, а у школској 2018/2019. години уписан је у статусу студента који се финансира

из буџета Републике Србије. Живи у заједничком домаћинству са мајком и сестром у стану у ул. ... бр. ..., који је сувласништво његове сестре и њега са по 1/2, а који стан је за њих купила мајка након доношења претходне пресуде. Стан је површине 70 м². Месечни трошкови за овај стан износе и то за “Инфостан” 5.000,00 динара, трошкови струје 8.000,00-9.000,00 динара у зимском периоду, а у летњем периоду 3.000,00-4.000,00 динара, трошкови кабловске телевизије и интернета су 3.600,00 динара, одржавања лифта 1.200,00 динара, чишћења зграде 1.000,00 динара. Сестра тужиоца је сада запослена и остварује месечне приходе у износу од 53.000,00 динара. И у време доношења претходне пресуде и сада мајка тужиоца није запослена, али остварује приходе од повремениг рада тако што продаје, помаже старијим људима. Приходи су нередовни, а када ради износе 10.000,00-15.000,00 динара месечно. До пре 4-5 година мајци је помоћ пружала кума ГГ и то тако што је тужиоцу на рачун уплаћивала око 30.000,00 динара.

Тужилац прима стипендију у износу од 8.400,00 динара. За уџбенике за школску годину издвоји се између 30.000,00-40.000,00 динара. Похађа студијске групе, па му је поред редовне, потребна и додатна литература. Свака трећа пријава испита се плаћа по 800,00 динара, а четврта 1.000,00 динара, а тужилац испите пријављује више пута, јер је амбициозан и поништава оцене. Промена професора плаћа се 1.000,00 динара и то чини само када не добије професора са студијске групе коју похађа. За исхрану дневно троши око 1.000,00 динара, с обзиром да има посебан режим исхране из разлога што је губио на тежини и опадала му је коса, па му је од стране лекара препоручена протеинска исхрана. Иде у теретану коју месечно плаћа 2.800,00 динара. Просечно месечно за одећу и обућу троши 5.000,00-6.000,00 динара.

Тужени је стар ... година и у тренутку доношења претходне пресуде и сада је у браку, отац је мал. ДД који сада има ... година и иде у осми разред основне школе. Живи са супругом, малолетним ДД и ћерком супруге из првог брака која је стара 32 године и ради као адвокат. Живе у стану који је купљен у току брака а као власник је уписана његова супруга. Тужени је и даље власник стана у ..., површине 72 м², ..., ул. ... бр. ..., који је стечен на основу уговора о поклону који је још 2009. године закључио са мајком. Стан не издаје, јер нема новаца да стално иде у ... И даље је власник и 1/16 идеалних делова куће и плаца од 37 ари који се налази у ..., Општина ..., ул. ... бр. ..., што у нарави представља део куће површине 20 м² на спрату. Нема аутомобил. И даље је запослен и овлашћено је лице Предузећа “ЂЂ”, чији је власник његова супруга. Поред њих, запослено је још двоје радника. Предузеће се бави трговином текстила. Малопродаја се обавља у радњи површине 30 м² у ... за коју закуп месечно износи 800 евра, а имају и магацин где се обавља велепродаја за који је закупнина 280 евра месечно. Син ДД похађа осми разред основне школе, набавка уџбеника је плаћена 26.000,00 динара, за одећу и обућу месечни трошкови су између 5.000,00-6.000,00 динара, за исхрану 10.000,00 динара, за спортске активности око 4.000,00 динара. Нема кредитна задужења. До годину уназад-2019. године плаћао је издржавање и за ћерку из првог брака, односно тужиочеву сестру у износу од 10.000,00 динара, али је она сада у радном односу, па је његова обавеза престала. У време доношења претходне пресуде тужени је остваривао примања од око 20.000,00 динара, а сада остварује примања од 28.638,00 динара, колико зарађује и његова супруга. Трошкови за стан у коме живе и то трошкови “Инфостана” месечно износе 12.000,00 динара, трошкови струје 5.000,00-

8.000,00 динара, кабловске телевизије, телефона и интернета 5.000,00 динара месечно, трошкови одржавања зграде 1.200,00 динара месечно, а које трошкове дели са супругом. Трошкови за стан у ...месечно износе око 4.800,00 динара. За исхрану за целу породицу потребно је око 22.000,00 динара месечно.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, које је потпуно и правилно утврђено, првостепени суд је закључио да су се од тренутка доношења претходне судске одлуке којом је утврђена висина доприноса издржавања туженог, измениле прилике у смислу члана 164 Породичног закона. Наиме, од доношења претходне пресуде протекле су 4 године, у време њеног доношења тужилац је био малолетан, ученик средње школе, живео је са мајком и сестром у ..., а у време доношења ове одлуке тужилац је пунолетан, уписао је трећу годину студија на ВВ, па су се његове потребе свакако повећале. У време доношења претходне пресуде, као и сада, тужени је био директор фирме "БЂ", а његова супруга власник исте, имао је примања од око 20.000,00 динара која су се сада повећала на износ од 28.638,00 динара, као и примања његове супруге. У међувремену је престала његова обавеза издржавања ћерке из првог брака у месечном износу од 10.000,00 динара. Потребе тужиоца првостепени суд је проценио на износ од 35.000,00 динара, а који износ током поступка није био споран, нити се жалбом доводи у сумњу.

Како је тужилац пунолетно дете које се редовно школује, то њему сходно чл.155 ст.2 Породичног закона, а у смислу члана 164 истог закона, како то правилно закључује првостепени суд припада право на увећано издржавање од стране туженог.

Међутим, на правилно и потпуно утврђено чињенично стање, погрешно је првостепени суд применио материјално право из члана 160 став 2 и 3 Породичног закона. Стога је у ожалбеном одбијајућем делу побијана пресуда преиначена у погледу износа издржавања.

Узимајући у обзир све околности које су законом, и то чланом 160 став 2 и 3 Породичног закона, прописане као параметри за оцену потреба тужиоца као повериоца издржавања и могућности туженог, као дужника издржавања, овај суд као другостепени је закључио да је тужени у могућности да тужиоцу плаћа издржавање у износу од још 2.000,00 динара, односно укупно 17.000,00 динара месечно. Наиме, потребе тужиоца, као студента, значајно су се повећале, с једне стране, а промењене су и околности на страни туженог које иду у прилог закључку за повећање његовог доприноса за издржавање. Наиме, тужени је у тренутку доношења претходне пресуде са породицом живео као подстанар, а сада живи у стану који је купљен у току трајања брачне заједнице са другом супругом, више нема обавезу издржавања према ћерки из првог брака по ком основу је месечно издвајао 10.000,00 динара, а повећана су му и месечна примања у односу на примања у тренутку доношења претходне пресуде. Уз све то, тужени је доброг здравственог стања и радно способан, па је у обавези да, како малолетном детету из другог брака, тако и тужиоцу, као свом пунолетном детету који је на редовном школовању, омогући услове за његов развој.

С друге стране, преко износа од 17.000,00 динара до траженог износа од 30.000,00 динара, тужбени захтев тужиоца је одбијен као неоснован јер би

досуђивањем већег износа егзистенција туженог била угрожена. Притом, овај суд је имао у виду да тужени има обавезу издржавања још једног мал. Детета из другог брака, које је сада старијег узраста па су се и његове потребе повећале.

Побијана пресуда је преиначена и у погледу периода у коме је тужени обавезан на издржавање, тако што је тужени обавезан да допринос за издржавања тужиоца плаћа од дана подношења тужбе, па за убудуће, док за то буду постојали законски услови. Наиме, издржавање се, по правилу, досуђује од дана поднете тужбе. Само изузетно, може се досудити и од неког каснијег момента, али само у ситуацији ако обавезник издржавања докаже да је све до тог момента давао издржавање и да су та давања одговарала његовим могућностима и потребама издржаваног лица. У конкретном случају, тужилац није тврдио да је, осим износа на чије плаћање је био обавезан претходном пресудом, на име издржавања тужиоца уплаћивао и давао додатне износе.

Пресуда је потврђена у погледу решења о трошковима поступка, јер је правилно првостепени суд одлуку о трошковима поступка донео применом члана 207 Породичног закона.

Из напред наведених разлога, одлучено је као у изреци на основу члана 390, 394 тачка 4 и 401 тачка 3 ЗПП.

Захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка је одбијен будући да и по становишту овог суда треба применити принцип правичности у смислу чл. 205 Породичног закона.

**Председник већа-судија
Марија Терзић с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић